

[Justitsministeren.]

mer af Sammenslutninger — som ifølge det nys omtalte Forslag forbydes —, Sammenslutninger, der tilsigter eller søger at øve Indflydelse paa politiske Anliggender, under offentlige Møder, ved Indtrængen i private Møder, ved Optog, Gadeopløb eller lignende forstyrre Ro og Orden ved flere i Forening at fremkalde eller deltage i Slagsmaal eller anden grov Uorden, straffes de med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maanedere.

Bestemmelsen finder ogsaa Anvendelse paa Personer, der uden at være Medlemmer af de nævnte Sammenslutninger deltager i disses Møder, Optog eller lignende.

Denne Bestemmelse søger altsaa ikke alene at skaffe Ro og Orden i Gader og paa offentlige Pladser, men ogsaa en bedre Tone paa vore offentlige Møder og i Pressen derved, at utilbørlig Omtale er Genstand for offentlig Paatale. Vi har jo her i Landet det i Verden enestaaende, at de forskellige politiske Partier møder med Talere paa samme Møder, og dette har jo i den senere Tid udviklet sig saaledes, at det ikke altid er venligt, hvad der siges om Modstandere og da ogsaa undertiden om Modstandere, som ikke er til Stede. (*Christmas Møller*: Det skete aldrig i gamle Dage!). Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller smiler til dette, men han bifalder sikkert dette Forslag, for hvis jeg ikke husker fejl, har det ærede Medlem nylig fremsat en beklagende Udtalelse over den Tone, som hersker paa vore offentlige Møder i disse Tider. Derfor venter jeg mig ogsaa hans tro og stærke Støtte til at faa gennemført dette Forslag. (*Munch-Petersen*: Det faar De nok ogsaa.). Det tror jeg ogsaa. Det skal jeg dermed anbefale det høje Ting, for selv om mit Haab til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skulde svigte, tror jeg, Forslaget alligevel kommer igennem.

Formanden: Uden for Dagsordenen har derefter Finansministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd*. Første Del vedrører Spørgsmaalet om Bidrag i de Tilfælde, hvor der tillægges en Tjenestemand forøget Pensionsanciennitet. Det hænder ikke saa sjældent, at en Mand først i en højere

Alder faar fast Ansættelse i Statens Tjeneste, og den Pension, han derved kan faa, naar man skal følge Tjenestemandslovens Regel, vilde ikke komme til at staa i rimeligt Forhold til det Arbejde, han ofte har udført i det offentlige Tjeneste. Man har derfor tillagt og kan i Henhold til Tjenestemandsloven tillægge Folk en forøget Pensionsanciennitet; men man har hidtil savnet en Bestemmelse om, at man i saadanne Tilfælde kunde paalægge den paagældende at svare et Bidrag, som stod nogenlunde i Forhold til den Fordel, han opnaar ved at faa den forøgede Pensionsanciennitet. I det Forslag, som jeg her fremsætter, findes derfor Plan om, at der kan afkræves vedkommende Tjenestemand et Bidrag i Forhold til den Lønning, han vilde have oppebaaret i det paagældende Tidsrum, hvis han havde været i Statens Tjeneste. Da det imidlertid ofte kan være vanskeligt at udregne, hvor stor denne Løn vilde have været, foreslaas det, at man gaar ud fra Lønnen ved Ansættelsen, reducerer den med 25 pCt. og af den saaledes reducerede Lønning opkræver 5 pCt. for det Aaremaal, som Ancienniteten andrager. Da det maaske i visse Tilfælde kan være vanskeligt for den paagældende Tjenestemand at udrede dette Beløb under eet, foreslaas det her, at det kan afdrages i Løbet af 5 Aar. Det er givet, at denne Bestemmelse ikke kommer til Anvendelse paa de Tjenestemænd, som ved særlig Bestemmelse i Tjenestemandsloven har opnaaet en gunstigere Beregning af Pensionsalderen, end Tjenestetid efter de almindelige Regler berettiger til. Det gælder saaledes Sygeplejersker, Funktionærer, der er udsendt fra Grønlands Styrelse, Lokomotivpersonale i visse Tilfælde og ligeledes Statstjenestemænd, der tidligere har været ansat, men har fratruddet Tjenesten og genantages. Det er ogsaa en Selvfølge, at denne Bestemmelse ikke bringes til Anvendelse paa de Dommere, der i Henhold til Lov af 20. Maj 1933 ansættes inden denne Lovs Ikrafttræden, der foreslaas fastsat til 1. April.

Det sidste Stykke, Afsnit 2 i dette Lovforslag, vedrører Reguleringstillægget. I Tjenestemandslovens § 91, Stk. 7, er det for samlevende Ægtefæller, hvoraf den ene er ansat i en Kommune, i en anden offentlig Institution eller i et koncessioneret Selskab, bestemt, at den paagældende Ægtefælle kun kan oppebære en vis Del af Reguleringstillægget. Det har været Tanken, at naar to Ægtefæller begge havde Adgang til Reguleringstillæg, skulde de